

A farkas és a bányász

Megszomjazott a bányász, kiment a patakra,
Hát egy ordas farkas is akkor tévedt arra.

Lejjebb ivott a bányász, a farkas meg följebb,
mégis szörnyű ordasa a bányásyra förmedt:

„Hogy mered a vizemet zavarni, te hitvány?”

„Megbocsásson, farkas úr, de hogyan is bírnam –

szólt a bányász csendesen –, hisz kelmed áll feljebb.”

„Szemtelen! Hát illik így velem feleselned?”

Most már látom: tavaly is te gyaláztál.” – „Kérem,
farkas uram, de tavaly én még nem is éltem.”

„Nem éltél még? Akkor a bátyád volt!” – „A bátyám?
Nincs is bátyám.” – „Rokonod volt akkor, te bányász!

Különben is, kár a szó. Bántott, aki bántott:
kutya, pásztor, egyre megy; én most bosszút állok!”

Azzal magát a szegény bányásyra vetette;
széttépte s megette.

(La Fontaine, Rónay György feldolgozása)

